

متن پرسش

به نام خدا سلام علیکم استاد عزیز: عطف به سوال شماره ۱۲۰۸۲، بی نهایت سپاسگزارم از پاسخ جامع شما، مخصوصا شعر پر از اشارات لطیف. از خداوند طلب نزول بهترین خیرها را برای شما دارم. استاد گرامی ابیات ابتدایی این غزل زیبا زبان حال بنده است: «ای دل چه اندیشیده‌ای در عذر آن تقصیرها / زان سوی او چندان وفا زین سوی تو چندین جفا زان سوی او چندان کرم زین سو خلاف و بیش و کم / زان سوی او چندان نعم زین سوی تو چندین خطا زین سوی تو چندین حسد چندین خیال و ظن بد / زان سوی او چندان کشش چندان چشش چندان عطا چندین چشش از بهر چه تا جان تلخت خوش شود / چندین کشش از بهر چه تا دررسی در اولیا من در جحیم اولی ترم جنت نشاید مر مرا...» باورش برایم مشکل است، بیشتر انتظار توهم داشتم تا واقعیتی آمیخته با حجاب. چون با اینهمه گستاخی، سرکشی و گناه؛ چشم بستن بر الطاف بی نهایت و معارفی که تکلیف آور هست، چگونه امکان دارد که نگاهی با این عمق روزی بنده سرکشی بشود؟ از آموزه های شما بزرگان یاد گرفتم که اگر دنبال حرکت و نگرش صحیح هستی اول قدم : انجام واجبات و ترک محرمات، تذهیب و تزکیه است. من که واجب را به توفیق خودشان انجام می دهم ولی گناه را با اختیار خودم؛ من که قدرت ترک گناه ندارم جز اینکه خودشان مانع گناهم شوند، پس چطور.....؟ من که دائم مبتلا هستم چطور.....؟ در بین افرادی که معارف روزیشان نشده نگاه می کنم، دریا‌های عظمت بندگی پیدا می کنم. اگر معارف روزیشان بود چه بندگی ها می کردند!!! بخودم نگاه می کنم؛ با همه لطفی که به بنده شده، چشمانم را بر حقایق بسته و مست دنیا و زندگی و فریبها هستم!!! حالا چطور باور کنم که نگاهی وجودی حتی آلوده با حجاب و یا حتی توهم و حتی برای لحظه ای روزی بنده شده؟ حق نگهدار شما استاد عزیز

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خداوند ابتدای راه نشان می‌دهد که باید کجا رفت و بعد ما باید آنچه را در ابتدا یافته‌ایم در آخر به آن برسیم. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** بحث صوتی «شکوفایی مراقبه در ماه رجب» که روی سایت در قسمت ماه رجب هست، تذکر خوبی خواهد بود. موفق باشید